

INTRODUKTION

- Har ni någonsin längtat jättemycket efter något? Lyssna till barnens svar. Vad tror ni man längtar mycket efter när det är mörkt ute? Ja, ljuset.
- Idag ska vi höra en berättelse om några föräldrar, som längtade mycket efter att få barn, precis som era föräldrar längtade efter er innan ni hade kommit. Och vi ska också höra om människor som var rädda, ja, för de befann sig i ett mörker. Men Gud skickade dem ljus genom en ung flicka. Det är berättelsen om Sankta Lucia. **DAGENS TEMA: SANKTA LUCIA**

(Dagens evangelieläsning utgår för att istället fokusera på berättelsen om Lucia)

- Idag ska vi höra en berättelse som hände för många, många år sedan, på 300-talet. Den börjar med att en kvinna får veta att hon väntar ett barn.
- Hon och hennes man blev mycket glada. Tanken på barnet skänkte glädje och lyste upp deras liv. Ja, det var som om barnet spred ljus över sina föräldrar redan innan det föddes. Också andra märkte det: "Det riktigt lyser om de här människorna" sa de.

Lägg en ljus (gärna gul) duk på golvet som du formar som ett hus.

- Så småningom föddes en flicka och föräldrarna försökte tänka ut ett namn som skulle passa henne. De bestämde att hon skulle heta Lucia. Lucia betyder: "hon som är full av ljus" och "hon som ger ljus". Flickan kallades så, eftersom hon redan innan hon föddes gjorde livet så ljust för sina föräldrar.

Kateketen sätter ett ljus i en ljusstake och placerar det i det gula huset.

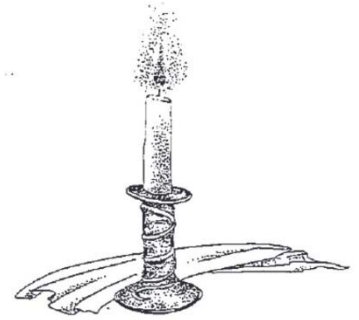
- Så skulle flickan döpas. Som vid varje annat dop hällde prästen tre gånger vatten över barnets huvud och sa: "Lucia, jag döper dig i Faderns, och Sonens och den helige Andes namn."

Kateketen häller tre gånger vatten i en skål och ställer skålen i det gula huset.

- Vid varje dop kläs den som döps i en vit dopklänning. Så var det också för Lucia. När prästen tagit på Lucia dopklänningen sa han: "Lucia, du har iklätt dig Kristus. Bevara din vita klädnad till det eviga livet." *En vit duk/dopklänning läggs i det gula huset.*

- Vid varje dop tänds ett dopljus för barnet. Ljuset tänds på påskljuset. Det är som om ljuset sa: Jag lyser för dig, jag värmer dig, jag visar dig vägen, låt mig lysa också för de människor du kommer att möta.
- Jesus är ljuset som lyser för alla människor. Jesus säger:
”Lucia, jag är ditt ljus! Jag gör ditt liv ljust, var inte rädd!”

Ljuset, som redan står i det gula huset, smyckas med grankvistar eller något som ger julanknytning. Lägg det på ett sätt att det strålar ut från ljuset.

- Efter dopet ställde föräldrarna också bröd intill Lucia.

Ett saltkar och bröd ställs i det gula huset. Låt gärna barnen smaka på saltet och lukta på brödet (om inte samlingen äger rum under mässan). Berätta för barnen att vi behöver salt för att leva, våra kroppar klarar sig inte utan. Jesus sa: ni är jordens salt.

- Lucias far sa: ”Varje människa behöver salt och bröd för att leva. Du Lucia, ska vara som salt och bröd för människorna. När du blir större, kom då ihåg att du ska vara god mot de människor som behöver dig.”
- Och så växte Lucia och blev äldre och så småningom blev hon lika gammal som ni är nu. Alla barn brukar ha många frågor som de vill ha svar på. En dag frågade Lucia:
- Varför heter jag Lucia?
- Då påminde hennes föräldrar henne om allt ljus hon spred redan innan hon föddes. Att hon därför fick namnet Lucia som betyder ”hon som ger ljus”
- Lucia ville också veta mer om sitt dop, och hennes föräldrar berättade för henne om vattnet, om dopklänningen och om ljuset. De berättade också om saltet och brödet.
- Lucia ville veta så mycket som möjligt om Jesus. Hennes tro blev starkare och hennes kärlek till Herren växte. Lucia tänkte ofta: ”Jesus var ljus och levande bröd för alla människor. Jag vill också vara ljus och salt och bröd för dem jag möter. Hon bad: Käre Jesus, visa mig hur jag kan göra!”
- Men det var inte lätt att vara kristen på den tiden. Kejsaren i Rom tyckte inte om de kristna. Han ville inte att människor skulle tro på Jesus. Folket skulle tro på honom, på kejsaren och på hans gudar. Vad gjorde de kristna? De var många som stod emot

kejsaren och höll fast vid sin tro på Kristus. Men då blev de förföljda, fängslade och till och med dödade.

- De kristna måste gömma sig i mörka grottor för att inte bli tillfångatagna och dödade.

Forma svarta dukar till grottor en bit från det gula huset.

Här kunde de känna sig ganska säkra. Men snart fick de nya bekymmer. De vågade inte lämna grottorna och bege sig till staden för att skaffa mat och kläder! Vad skulle de göra, vem kunde hjälpa dem? Dessutom hade det blivit så mörkt i grottan, de blev rädda i mörkret, de längtade efter ljus.

- De bad till Gud om hjälp. De bad att Gud skulle skicka någon god människa som kunde hjälpa dem.
- Lucia kunde fortfarande röra sig fritt. Hon måste förstås vara försiktig, men ännu hade ingen gjort henne något ont. Och gång på gång bad hon i sitt hjärta samma ord som hon lärt sig redan som barn:

(Kateketen läser före, barnen upprepar "Ge mig den gåvan")

Jag vill se med goda ögon.

Jesus, ge mig den gåvan!
Jag vill tala goda ord.

Jesus, ge mig den gåvan!
Jag vill ha ett gott hjärta.

Jesus, ge mig den gåvan!
Jag vill ha goda händer.

Jesus, ge mig den gåvan!

- Lucia visste att de kristna hade gömt sig för de romerska soldaterna. Hon visste att de hade det svårt, att de led i sina grottor. En gång, när Lucia talade till Jesus i sitt hjärta, var det precis som om hon kunde höra Jesus tala till sig: "Lucia, Lucia! Hjälp mina bröder och systrar!"

- Nu kunde hon göra det som hon så många gånger bett om. Hon kunde göra goda saker med sina händer, hon kunde visa sitt goda hjärta. Så varför vänta?
- I skydd av nattens mörker skulle hon ge sig av. Lucia packade två korgar fulla med det allra viktigaste: vatten, bröd, salt och filta, allt som fick plats i två korgar.

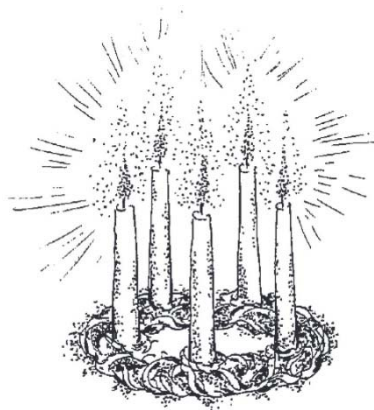
Lägg fram bröd, salt, vatten och en liten filt på er duk i en korg.

- Natten var mörk, och hon behövde ljus som kunde visa henne vägen till de kristna. Men i varje hand bar hon en korg. Hur skulle hon göra?
- Måste jag lämna en av korgarna hemma? Undrade hon för sig själv. Nej, för plötsligt fick hon en idé. Hon band en krans, satte ljus i kransen och satte den på huvudet.

Här kan man antingen ta en ljus sjal runt huvudet på barnen eller en enkel luciakrona.

- Lucia hade båda händerna fria och kunde nu bära bägge korgarna.

Gör med snören eller liknande en väg från det gula huset till de mörka grottorna. Sätt gärna på en lugn bakgrundsmusik eller sjung en enkel psalm medan ni inbjuder några av barnen till att sätta på sig en ljuskrona (man kan också bara knyta ett band runt huvudet som tecken på kronan), och bära några av gåvorna till grottorna.

- Ni förstår att människorna i grottorna blev glada när Lucia kom med sitt ljus!
- Det fanns en annan som blev glad. Jesus gläder sig över att det finns människor som lever som alla döpta ska göra: att de är ljus och salt och bröd för sina medmänniskor.
- Den 13 december 304 blev Lucia själv fånglad av romarna och dödad för sin tro. I Sverige är det många som firar Lucia, det är en fin tradition! Hon fortsätter att sprida glädje, även en lång, lång tid efter sin död.
- Det röda bandet Lucia bär runt midjan påminner oss om hennes martyrdöd.

Ursprunglig text: Thomas Brunnhuber. Svensk bearbetning: Margareta Murray-Nyman. Teckningar: Kersti Burman.